

## AZƏRBAYCANIM

Torpağın ətrini sinəmə çəkdim,  
Dodağım gül açdı,  
Ürəyim çiçək.  
Xəzər sahilində min çiçək əkdim,  
Söyüdlər nazlandı  
Gülümsəyərək.  
Dəniz mahnısını oxudu sanki  
Ətəyi ləpəli,  
Qırçınlı Bakı...  
Kükürədi ilhamım, qaynadı qanım,  
Azərbaycanım!

Ağ bir şərid kimi uzanıb gedir  
Dumanlı-çiskinli,  
Günəşli yollar.  
Bəzisi həyatdan usanıb gedir,  
Mənimsə yollarda  
Hekayətim var.  
El özü qoruyar axarlı şeiri,  
Dağlar quzey qarı  
Sərində saxlar.  
Bağrıma basmasam hər qarış yeri,  
Torpaq öz sirrini  
Dərində saxlar.  
Aç söylə, qoy bir də alışı, yanım,  
Azərbaycanım!

Meyvəli bağçalar, bəhrəli çöllər  
Ellərə can verib,  
Mın şərbət dadır.  
Axarlı çaylaqlar, səfalı göllər,  
Gümüş şələlələr  
Bu torpaqdadır.  
Hərdən düşüncələr sarır insanı,  
Çayüstü körpülər  
Asma yoludur.  
Bağrıma basmışam Azərbaycanı,  
Araz bir qolumdur!  
Kür bir qolumdur!  
Əlvan naxışlısan, doğma məkanım,  
Azərbaycanım!



## İslam SƏFƏRLİ

Bu necə mənədir, bu necə hikmət,  
Deyirlər, ağlayır  
Bulağın gözü?  
Danışır təbiət – şair təbiət,  
Qovağın dili var,  
Çinarın sözü.  
Mənim də boş yerə sözümlə olmayıb,  
Qəlbinə dəymədim  
Əsla bir kəsin.  
Özgə torpağında gözüm olmayıb,  
Ana torpağıma  
Göz dikilməsin!  
Əmr et! Keşiyində mətin dayanım,  
Azərbaycanım!